

Instanța de fond: Judecătoria Cimișlia
Judecătorul: Iu. Palade,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila,

Î N C H E I E R E

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nicolae Craiu, Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Vacarciuc Tamara prin intermediul reprezentantului, avocatul Buliga Dumitru, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vacarciuc Tamara împotriva lui Mihail Gribinic cu privire la împărțirea imobilului prin atribuirea întregului bun în schimbul unei sulte.

C O N S T A T Ă :

La 02 septembrie 2016, Tamara Vacarciuc s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Gribinic cu privire la împărțirea imobilului prin atribuirea întregului bun în schimbul unei sulte.

În motivarea acțiunii a invocat că prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 29 martie 2010, i-a fost recunoscut dreptul de proprietate a ½ cotă-parte din casa de locuit situată în or. XXXXXX, str. XXXXXX și ½ cotă-parte din terenul aferent cu suprafața de 0,0875 ha pe care este amplasată casa nominalizată.

Menționează că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, ½ cotă-parte din bunurile imobile situate în or. XXXXXX, str. XXXXXX, îi aparțin ei cu drept de proprietate, iar ½ cotă-parte lui Mihail Gribinic.

Indică că conform raportului de evaluare nr. 118 din 28 iunie 2016, valoarea de piață a casei de locuit cu teren aferent constituie suma de 53644 euro.

Notează că potrivit stării tehnice a construcției, aceasta are unică cale de acces în interiorul locuinței, unica cale de acces la nivelul doi, o bucătărie, un

veceu, o baie, un beci și un garaj, respectiv, folosirea acestui bun în comun este imposibilă.

Consideră că bunul imobil nu este comod partajabil în natură. Drept urmare, ținând cont de faptul că celălalt coproprietar Mihail Gribinic întotdeauna a manifestat voința ca bunul nominalizat să-i aparțină în întregime, consideră că bunul imobil poate fi atribuit în întregime acestuia, iar ei să-i fie achitată o sultă bănească pentru cota-parte a sa.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 10, 11, 315, 316, 320, 344-346, 357, 361 alin. (2) Cod civil, art. 20, 46, 114-116 din Constituție, art. 1 din Protocolul nr. 1 a CEDO, art. 5, 6, 7, 12, 19, 20, 22, 40 alin. (1), 85 alin. (4), 94 alin. (1), 96 alin. (1), 117-119, 138, 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, partajarea bunului imobil amplasat în orașul Cimișlia, str. 27 August 23 A, prin atribuirea întregului bun lui Mihail Gribinic, în schimbul încasării de la acesta a unei sulte în sumă de 26822 euro și încasarea de la Mihail Gribinic a cheltuielilor pentru evaluarea bunului și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 26 octombrie 2016, acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Pentru a hotărâ astfel instanța de judecată reține că conform hotărârii Judecătoriei Cimișlia din 29 martie 2010, a fost admisă cererea înaintată de către Vacarciuc Tamara către Gribinic Mihail privind stabilirea cotelor-părți și partajarea averii. A fost recunoscut dreptul de proprietate în mărime de câte ½ după Vacarciuc Tamara și Gribinic Mihail din casa de locuit amplasată în or. XXXXXX, str. XXXXXX, care este situată pe un teren aferent cu suprafața de 0,0875 ha.

Instanța la fel reține, că la materialele cauzei nu este dovada faptului că reclamanta s-a adresat pârâtului cu o propunere privind atribuirea cotei sale părți, în schimbul unei sulte, iar pârâtul nu s-a prezentat în ședința de judecată, fapt ce instanța a considerat un temei important pentru a respinge cererea reclamantei.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 02 noiembrie 2016, Tamara Vacarciuc a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Cimișlia din 26 octombrie 2016, solicitând casarea hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii și scutirea de la plata taxei de stat, invocând starea materială precară.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, s-a respins cererea apelantei Tamara Vacarciuc cu privire la scutirea de la plata taxei de stat. Nu s-a dat curs cererii de apel și i s-a acordat termen pentru prezentarea apelului motivat și dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 12673 lei până la ședința de judecată din 22 februarie 2017.

La 02 februarie 2017 Vacarciuc Tamara a depus recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017 solicitând casarea încheierii și emiterea unei decizii prin care să fie admisă cererea Tamarei Vacarciuc cu privire la scutirea acesteia de la plata taxa de stat și scutirea ultimei de la plata taxei de stat.

Prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2017, a fost respins recursul declarat de Tamara Vacarciuc prin intermediul reprezentantului, avocatul Dumitru Buliga împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017 și menținută încheierea.

La 21 februarie 2017, Tamara Vacarciuc prin intermediul reprezentantului, avocatul Dumitru Buliga a depus cerere de apel motivată, iar la 02 mai 2017, cerere cu privire la scutirea parțială de la plata taxei de stat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017, a fost admisă cererea apelantei privind scutirea parțială de la plata taxei de stat, obligând-o să achite până la 24 mai 2017, suma de 3000 lei, fiind menționat că în caz contrar apelul va fi restituit fără examinare.

La 22 mai 2017, Tamara Vacarciuc și avocatul acesteia Dumitru Buliga au declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel din 03 mai 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii instanței de apel în partea în care a fost obligată să achite taxa de stat în sumă de 3000 lei, cu emiterea unei noi decizii prin care apelanta să fie scutită parțial de la plata taxei de stat, cu admiterea achitării parțiale de către aceasta a taxei de stat în mărime de 1150 lei.

Prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 28 iunie 2017, a fost respins recursul declarat de Tamara Vacarciuc prin intermediul reprezentantului, avocatul Dumitru Buliga împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017 și menținută încheierea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, s-a respins cererea de apel declarată de Vacarciuc Tamara ca neîntemeiată și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 26 octombrie 2016.

Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău, la 22 decembrie 2017 Tamara Vacarciuc prin intermediul reprezentantului, avocatul Dumitru Buliga a contestat-o cu recurs solicitând scutirea parțială a recurenteii de la plata taxei de stat, cu admiterea achitării parțiale de către Vacarciuc Tamara a taxei de stat în mărime de 168 lei pentru examinarea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Cimișlia din 26 octombrie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de Vacarciuc Tamara, iar în cazul în care nu va putea fi corectată eroarea judiciară admisă de instanța de apel de

către instanța de recurs solicită casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017 cu transmiterea pricinii spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău într-un alt complet de judecată.

În susținerea recursului recurentul a indicat, că instanța de apel la emiterea deciziei nu a examinat obiectiv și elucidat pe deplin toate probele pertinente și concludente care au importanță nemijlocită pentru soluționarea obiectivă a litigiului, nu a studiat profund esența problemei, a interpretat eronat normele materiale și nu a aplicat în special prevederile art.361 alin.(2) lit.a) Cod Civil, deși anume această normă materială guvernează speța dată.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 09 ianuarie 2018, a fost admisă parțial cererea Tamarei Vacarciuc cu privire la scutirea parțială de la plata taxei de stat la depunerea cererii de recurs. S-a scutit parțial recurenta, Tamara Vacarciuc de la plata taxei de stat în mărime de 6031 lei la depunerea cererii de recurs și i-a fost comunicat despre necesitate prezentării dovezii achitării taxei de stat în mărime de 2000 lei, stabilindu-i-se un termen de până la 09 februarie 2018.

La 24 ianuarie 2018, recurentul a prezentat dovada achitării taxei de stat și a solicitat anexarea acesteia la materialele cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Tamara Vacarciuc prin intermediul reprezentantului, avocatul Dumitru Buliga în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost

judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

In acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în

funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Tamara Vacarciuc prin intermediul reprezentantului, avocatul Dumitru Buliga, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegerile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Tamara Vacarciuc prin intermediul reprezentantului, avocatul Dumitru Buliga, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Tamara Vacarciuc prin intermediul reprezentantului, avocatul Dumitru Buliga, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean